

какъ оно е станѣло? и — възможно ли е тѣй да стане, както Историкъ-тъ доказва спорядъ естественны-тъ человѣчески законы? Таковимъ образомъ всичко изложенное за историческый опытъ, ясно ни доказва че мы само тогава можемъ, или трѣба да вѣрваме че разказванье-то на единъ Историкъ е логически вѣрно, и — слѣдователно да се възползоваме отъ тамъ изложенны-тъ примѣры на *добро-шо* и *ипреkrасно-шо* когато мы постигамы и проумѣваме чрезъ нашій разумъ, какъ то или друго происшествіе наистинѣ може, даже и трѣба *шжй*, а не *инжкз* да е станѣло и тогава само да го земамы за вѣрно.

Има впрочемъ нѣкои свидѣтелства и разказваня за нѣкои свѣрхъестественны и за нашій разумъ непостижимы событія; — тія событія се представляватъ намъ като едно свѣрхъестественно явленіе, или дѣйствиe на безбройно-то естество. Тукъ разумъ-тъ ни не може друго да стори освенъ да приемне таковы свѣрхъестественны и безкрайны произшествія завѣрны; причина-та на това е че нашій разумъ не може да дѣйствова — да мисли сирѣчь и да разсѣжда, освенъ за такива предмети, що се обѣмватъ въ форми-тъ пространства и времени; а не слѣдователно и за оныя нѣща и происшествія, що сѣ въ отношеніе на пространни-тъ и временни явленія кѣмъ еднакъ такавъ причинѣ, която се намира вѣнъ отъ предѣлы-тъ на рѣченны-тъ формы.

За неестественны и чрезъ разумъ-тъ ни непостижимы нѣща, трѣба да сѣществува и едно сѣдовище, което да е также по високо и вѣнъ отъ наше-то естество и отъ нашій разумъ. Тѣй на примѣръ, никой отъ учены-тъ философы, лѣкары и проч. като смъртни чловѣци що сѣ; никой, думамы не е еше проумѣлъ и нито ще проумѣе и сознае нѣкога: „*какво нѣщо е наша-ша безсмършна душа?*“ и — никога не ще се изнамѣри такъвъ царь, или друго средство,